

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

VANSKELIGT VALG, ET

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Et vanskeligt Valg!

Guldet
og vort Hjerte

Nordisk Kunstfilm.

3. Akter — 40 Afdelinger.

Personerne:

Grant, Bankier.....	Hr. Thorkild Roose.
Lilly, hans Datter.....	Frk. Alma Hinding.
Werner, Fabrikant.....	Hr. Carl Alstrup.
Poul Holck, Kunstmaler.....	Hr. V. Psilander.

Afdelingerne.

1. Fødselsdagsfest.	21. Dagen efter.
2. De unge Kunstnere.	22. En lykkelig ung Mand.
3. Professoren kommer.	23. En ulykkelig ung Pige.
4. Fejlslagne Spekulationer.	24. Jeg maa frelse Far!
5. En fortvivlet Mand.	25. Vi maa skilles!
6. En frygtelig Anelse.	26. Glæden forvandles til Sorg.
7. Det sidste Farvel.	27. Et Anslag.
8. Faderen bekender.	28. Kl. 12 i Nat.
9. En kærlig Datter.	29. De Nyforlovede.
10. Hos Fabrikant Werner.	30. En Advarsel.
11. Kunstmæcenen.	31. Tyvene arriverer.
12. Werner bliver forelsket.	32. Overrumplede.
13. For din Datters Skyld -!	33. Et Vaadeskud.
14. Paa ny Grund.	34. 14 Dage efter.
15. En Invitation.	35. Paa Sygelejet.
16. Saa mødes vi!	36. I Bedring.
17. Festen hos Werner.	37. Mod Syden.
18. Et Forslag.	38. En Tilstaaelse.
19. Skinsygens Kvaler.	39. Jeg elsker ham!
20. Et Frieri.	40. Ungdommens Ret.

Et vanskeligt Valg!

Bankier Grant sidder i sit Arbejdsværelse. Hans Pande er rynket. Tunge, fortvivlede Tanker tumler båg dens Hvælv med umaadelige Talstørrelser. Forfejlede Spekulationer har bragt Bankier Grant paa Fallittens Rand — ja, mere end det. En Ungdomsven, Fabrikant Werner, har i sin Tid for mange Aar siden deponeret 50,000 Kr. hos Bankier Grant, der i alle Kredse nød Ry som en absolut hæderlig Mand. Nu viser det sig, at ogsaa disse Penge er gaaet med til det vilde Børsspil.

Grant øjner en Udvej. Naar han tøver med at følge den, skyldes det kun Omsorg for hans eneste Datter, Lilly. Hun vender netop hjem fra Malerskolén og sér de mørke Miner, der har aflejret sig paa Faderens, hendes elskede Faders Ansigt. Han fortæller hende i faa Ord om den frygtelige Ulykke, som har ramt Hjemmet: han er bleven ruineret. Hun søger at trøste ham, men han lader sig ikke trøste, thi han har jo ikke fortalt hende det allerværste. Han har intet sagt om, at han var en Bedrager, som kunde risikere at blive kastet i Fængsel. Men hans Beslutning er taget: for Datterens Skyld vil han dø! For hende alene vil han tilstaa sin Brøde, men hun skal ikke opleve at sé ham blive slæbt for Retten. Sent samme Aften lister Lilly sig ud fra sit Værelse. En frygtelig Anelse har bemægtiget sig hende, og den lader hende ikke i Ro. Hun standser foran Døren ind til Faderens Værelse og kigger gennem Nøglehullet og sér ham forsegle et Brev, der lægges i Skuffen, hvorefter han gaar ind i sit Soveværelse. Hun styrter ind, finder Brevet og læser det. Det har følgende Ordlyd:

Mit kære Barn!

Du véd, at jeg er ruineret, men hvad Du ikke véd er, at jeg i min Nød har forbrugt 50,000 Kr., som en Ungdomsven, Fabrikant Werner, havde deponeret hos mig. Forstaar Du dette: Din Fader er en Bedrager. — Naar Du faar mit Brev, er jeg ikke mere til. Levvel, mit Barn, og tilgiv

Din Fader.

Aldrig saa snart har hun gennemlæst disse Linier, før Faderens Hensigt gaar op for hende. I sidste Sekund — men dog tidsnok — naar hun ind til Faderen, som allerede har rettet Revolvermundingen mod sin Tinding. Det lykkes hende at faa Faderen lokket fra sit Forsæt. Til Gengæld lover hun næste Dag at gaa hen og tale med Fabrikant Werner.

Fødselsdag paa Malerskolen

Fabrikant Werner nyder i unge Kunstnerkredse Ry for Godgørenhed. Da Lilly næste Dag passerer hans Forkontor,

Hvad Lommen gemte

Fader og Datter

træffer hun sin gode Ven og Kammerat fra Malerskolen, Poul Holck. Samtalen mellem Lilly og Fabrikant Werner

Sin Faders gode Engel

En god Cigar

bliver af en alvorlig Natur. Werner er selvfølgelig oprørt over, at hans Penge er bleven spillet bort, men efterhaanden

„For Deres Skyld, kære Frøken —!“

Musik i Atelieret

som han faar Øjnene op for Lillys Skønhed og indtagende Væsen, formildes hans Hjerte, og ved Slutningen af Sam-

To lykkelige

talen giver han Lilly et Brev, der slutter med følgende Passus:

„ . . . for vort gamle Venskabs Skyld og for Din henrivende Datters Skyld skal imidlertid alt være glemt —“

En ny Tid oprinder for den ruinerede Bankier Grant. Han vil søge at opbygge sin Tilværelse paa ganske ny Grund, og han finder i sine Bestræbelser herfor en udmærket Støtte i Lilly. Tilfældet har ført Lilly og Poul endnu nærmere sammen. De er nu ikke blot to gode Kammerater.

Samtidig er imidlertid Fabrikant Werner begyndt at genoptage Forholdet til sin gamle Ven, Bankier Grant. Aarsagen hertil er ikke vanskelig at finde. Den hedder Lilly. En Dag frier han til hende. Hun beder om en Dags Betænkningstid, men da denne Frist er udløben, har hun gjort sit Regnskab op: hun indser, at hun staar i saa stor Taknemlighedsgæld til den Mand, som nu har bedt om hendes Haand, at hun ikke kan nægte ham den. Hun siger ham derfor ja, og aflægger samme Dag et Besøg i Pouls Atelier for at tage Afsked med sin gode Ven. Hun forklarer ham, at de maa skilles, men nægter at sige noget om Grunden dertil.

Poul er utrøstelig over Skilsmissen. Hvileløs flakker han gennem Byen. Paa sin ensomme Vandring kommer han ogsaa ind i et Parkanlæg, hvor han tilfældig kommer til at overvære et Møde mellem tre Banditter, der aftaler samme Aften at forøve et Indbrud i Fabrikant Werners Villa. Poul er først tvivlraadig med Hensyn til, hvordan han skal benytte sin Viden, og om han overhovedet skal advare nogen. Werner er jo hans sejrige Rival. — Det gode i ham vinder dog til Slutning Herredømmet, og han bestemmer sig til at give Fabrikant Werner Underretning om det planlagte Røveri.

De to Mænd stiller sig paa Post for at give Banditterne en standsmæssig Modtagelse. Poul styrter frem mod dem, Fabrikant Werner affyrer i den almindelige Forvirring et Skud — det rammer Poul.

Dette Skud betyder Lykken for Lilly og Poul, thi Fabrikant Werner, for hvem det er gaaet op, at Lilly ikke har skænket ham sit Hjerte af Kærlighed men af Taknemlighed, bliver enig med sig selv om, at han vil lønne den Opofrelse, Poul har vist, med en endnu større Opofrelse: han løser Lilly fra sit Løfte.

Guldet og vort Hjerte.

Personliste:

Grant, Bankier.Herr Thorkild Roose.
Lilly, hans Datter.Frk. Alma Hinding.
Werner, Fabrikant.Herr Carl Alstrup.
Poul Holck, Kunstmaler. . . .Herr Valdemar Psilander.

Bankier Grant sidder i sit Arbejdsværelse. Hans Pande er rynket. Tunge, fortvivlede Tanker tumler bag dens Hvælv med umaadelige Talstørrelser. Forfejlede Spekulationer har bragt Bankier Grant paa Fallittens Rand - ja mere end det. En Ungdomsven, Fabrikant Werner har i sin Tid for mange Aar siden deponeret 50000 Kroner hos Bankier Brant, der i alle Kredse nød Ry som en absolut hæderlig Mand. Nu viser det sig, at ogsaa disse Penge er gaaet med til det vilde Børsspil.

Grant øjner en Udvej. Naar han tøver med at følge den, skyldes det kun Omsøgt for hans eneste Datter, Lilly. Hun vender netop hjem fra Malerskolen og ser de mørke Miner, der har aflejret sig paa Faderens, hendes elskede Faders Ansigt. Han fortæller hende i faa Ord om den frygtelige Ulykke, som har ramt Hjemmet: han er bleven ruineret. Hun søger at trøste ham, men han lader sig ikke trøste, thi han har jo ikke fortalt hende det allerværste. Han har intet sagt om, at han var en Bedrager, som kunde risikere at blive kastet i Fængsel. Men hans Beslutning er taget: for Datterens Skyld vil han dø! For hende alene vil han tilstaa sin Brøde, men hun skal ikke opleve at se ham blive slåbt for Retten.

Sent samme Aften lister Lilly sig ud fra sit Værelse. En frygtelig Anelse har bemægtiget sig hende, og den lader hende ikke i Ro. Hun standser foran Døren ind til Faderens Værelse og kigger gennem Faderens Nøglehul og ser ham forsegle et Brev, der lægges i Skuffen, hvorefter han gaar ind i sit Soveværelse. Hun styr-

ter ind, finder Brevet og læser det. Det har følgende Ordlyd:

Mit kære Barn!

Du ved, at jeg er ruineret, men hvad du ikke ved er, at jeg i min Nød har forbrugt 50000 Kroner, som en Ungdomsven, Fabrikant Werner havde deponeret hos mig. Førstaar du dette: din Fader er en Bedrager.- Naar du faar mit Brev, er jeg ikke mere til. Levvel, mit Barn, og tilgiv

Din Fader.

Aldrig saasnart har hun gennemlæst disse Linier, før Faderens Hensigt gaar op for hende. I sidste Sekund - men dog tidsnøk - naar hun ind til Faderen, som allerede har rettet Revolvermundingen mod sin Tinding. Det lykkes hende at faa Faderen lokket fra sit Forsæt. Til Gengæld lover hun næste Dag at gaa hen og tale med Fabrikant Werner.

Fabrikant Werner nyder i unge Kunstnerkredse Ry for Godgørenhed. Da Lilly næste Dag passerer hans Færkontor, træffer hun sin gode Ven og Kammerat fra Malerskolen, Poul. Samtalen mellem Lilly og Fabrikant Werner bliver af en alvorlig Natur. Werner er selvfølgelig oprørt over, at hans Penge er bleven spillet bort, men efterhaanden som han faar Øjnene op for Lillys Skønhed og indtagne Væsen, formildes hans Hjerte, og ved Slutningen af samtalen giver han Lilly et Brev, der slutter med følgende Passus: "...for vort gamle Venskabs Skyld, og for din henrivende Datters Skyld skal imidlertid alt være glemt="

En ny Tid oprinder for den ruinerede Bankier Grant. Han vil søge at opbygge sin Tilværelse paa ganske ny Grund, og han finder i sine Bestræbelser herfor en udmærket Støtte i Lilly. Tilfældet har ført Lilly og Poul endnu nærmere sammen. De er nu ikke blot to gode Kammerater. Samtidig er imidlertid Fabrikant Werner begyndt at genoptage Forholdet til sin gamle Ven, Bankier Grant. Aarsagen hertil er ikke vanskelig at finde. Den hedder Lilly. En

Dag frier han til hende. Hun beder om en Dags Betænkningstid, men da denne Frist er udløben, har hun gjort sit Regnskab op: hun indser, at hun staar i saa stor Taknemlighedsgæld til den Mand, som nu har bedt om hendes Haand, at hun ikke kan nægte ham den. Hun siger ham derfor: ja! og aflægger samme Dag et Besøg i Pouls Atelier for at tage Afsked med sin gode Ven. Hun forklarer ham, at de maa skilles, men nægter at sige noget om Grunden dertil.

Poul er utrøstelig over Skilsmissen. Hvileløs flakker han gennem Byen. Paa sin ensomme Vandring kommer han ogsaa ind i et Parkanlæg, hvor han tilfældig kommer til at overvære et Møde mellem tre Banditter, der aftaler samme Aften at færeve et Indbrud i Fabrikant Werners Villa. Poul er først tvivlraadig med Hensyn til hvordan han skal benytte sin Viden, og om han overhovedet skal advare nogen. Werner er jo hans sejrige Rival. Det gode i ham vinder dog til Slutning Herredømmet, og han bestemmer sig til at give Fabrikant Werner Underretning om det planlagte Røveri. De to Mand stiller sig paa Post for at give Banditterne en standsmæssig Modtagelse. Poul styrter frem mod dem, Fabrikant Werner affyrer i den almindelige Forvirring et Skud - det rammer Poul. Dette Skud betyder Lykken for Lilly og Poul, thi Fabrikant Werner, for hvem det er gaaet op, at Lilly ikke har skænket ham sit Hjerte af Kærlighed med^m af Taknemlighed, bliver enig med sig selv om, at han vil lønne den Opofrelse, Poul har vist, med en endnu større Opofrelse: han løser Lilly fra sit Løfte.

o o o • • o o o o o o o

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

COPENHAGEN

**BERLIN, LONDON, NEW YORK, PARIS, WIEN,
BUDAPEST, MOSCOU, BARCELONA, SOFIA.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Ein goldenes Herz.

Personen:

Paul Holck, Maler. Herr Waldemar Psilander.
Bankier Grant. Herr Thorkild Roose.
Lilly, seine Tochter. Frl. Alma Hinding.
Fabrikant Werner. Herr Carl Alstrup.

Bankier Grant sitzt unglücklich und verzweifelt in seinem Arbeitszimmer, auf dem Blatt Papier vor ihm tanzen die riesigen Zahlen - verfehlte Spekulationen haben ihn an den Rand des Bankrotts gebracht. Er sieht keinen Ausweg mehr. Sein einziges Kind, die Tochter Lilly, kehrt soeben aus der Malschule zurück und bemerkt sofort die finstere Mine des geliebten Vaters. Er erzählt ihr kurz von dem grossen Unglück, das sie betroffen hat, dem Ruin. Sie versucht ihn zu trösten, denn sie weiss das Schlimmste noch nicht.: er hat nicht erzählt, dass er 50000 Mark verbraucht, hat die ihm von einem Jugendfreund, Fabrikant Werner, anvertraut waren.

Sein Entschluss ist gefasst: um seiner Tochter willen zu sterben. Nur ihr allein will er seine Schuld gestehen, sie soll aber nicht erleben, dass er ins Gefängnis geschleppt wird.

Spät am selben Abend schleicht sich Lilly aus ihrem Zimmer. Eine böse Ahnung lässt ihr keine Ruhe. Sie bleibt vor der Tür zum Zimmer ihres Vaters stehen, guckt durch das Schlüsselloch, und als sie sieht, dass er einen Brief versiegelt, in die Schublade steckt und sich dann in sein Schlafzimmer begibt, stürzt sie ins Zimmer und liest:

Mein liebes Kind!

Du weisst, dass ich ruiniert bin, aber Du weisst nicht, dass ich in meiner Not 50000 Mark verbraucht habe, die mir von einem Jugendfreund, Fabrikant Werner, anvertraut waren. Dein Vater ist ein Betrüger! Wenn Du diesen Brief erhältst, bin ich nicht mehr am Leben. Lebewohl, mein Kind, und vergib

Deinem Vater.

Im letzten Moment, aber doch noch zur rechten Zeit stürzt sie zu dem Vater hinein, gerade als er den Revolver an die Schläfe

gesetzt hat. Es gelingt ihr den Vater zu bewegen seinen Vorsatz aufzugeben, dagegen verspricht sie am nächsten Tag zu Fabrikant Werner zu gehen.

Fabrikant Werner ist der Freund aller jungen Künstler. Am nächsten Tag trifft Lilly in seinem Bureau ihren guten Freund und Kollegen von der Malschule, Paul.

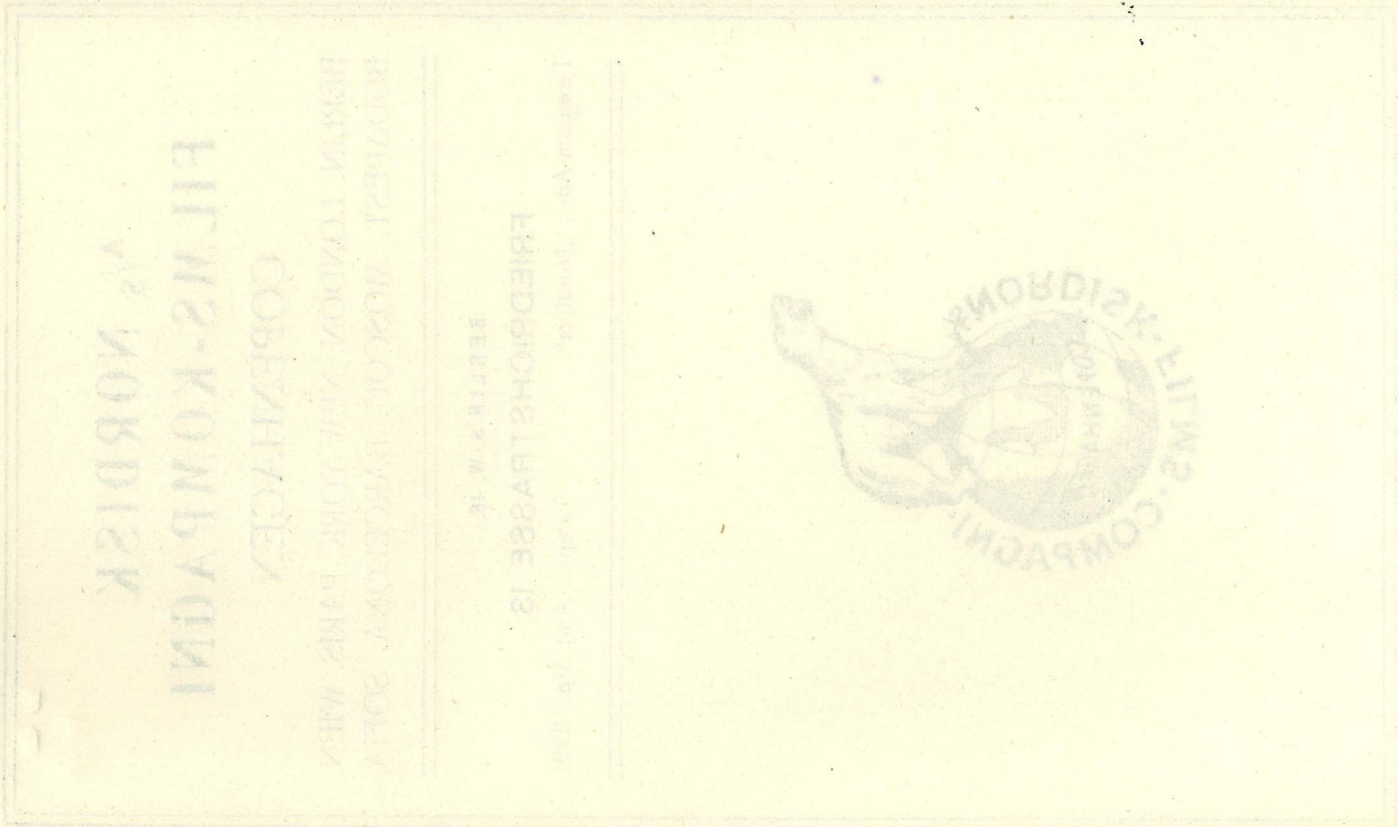
Die Unterredung zwischen Lilly und Fabrikant Werner ist sehr ernst. Werner ist natürlich empört, dass sein Geld verschwendet ist, aber durch Lillys Schönheit und reizendes Wesen wird sein Herz doch zuletzt erweicht und er gibt Lilly einen Brief, der so schliesst: Um unserer alten Freundschaft und Deiner reizenden Tochter willen soll jedoch alles vergessen sein.

Für den ruinierten Bankier Grant fängt ein neues Leben an. Er will seine Existenz auf einen neuen Grund aufbauen, und Lilly ist ihm seine ausgezeichnete Stütze. Lilly und Paul sind jetzt sehr gute Freunde, ja mehr wie Freunde sie haben sich innig lieb. Gleichzeitig ist auch Fabrikant Werner wieder ein Freund des Hauses geworden und eines Tages bewirbt er sich um Lillys Hand. Sie bittet um Erlaubnis sich die Sache bis zum folgenden Tage zu überlegen und kommt zur Erkenntnis, dass sie Herrn Werner aus Dankbarkeit nicht abweisen kann. Sie giebt ihm also ihr Jawort, und am selben Tag stattet sie einen Besuch in Pauls Atelier ab, um sich von ihm wie von einem guten Freunde zu verabschieden. Sie weigert sich aber, ihm einen Grund für die Trennung anzugeben.

Paul ist untröstlich über die Trennung. Ruhelos irrt er durch die Stadt. Auf seiner einsamen Wanderung wird er zufällig Zeuge, wie drei Banditten verabreden in Fabrikant Werners Villa einzubringen. Paul ist zuerst unschlüssig ob er den Fabrikanten warnen soll oder nicht. Werner ist ja sein glückliche Rivale. Seine Rechtschaffenheit gewinnt aber die Oberhand, und er unternimmt Herrn Wer-

ner von dem geplanten Einbruch. Die beiden Männer bereiten den Banditten einen gebührenden Empfang. Paul stürzt hervor, Werner schießt und trifft Paul. Dieser Schuss aber wird ihr Glück, denn Werner hat verstanden, dass Lilly nicht aus Liebe, sondern aus Dankbarkeit ihm ihre Hand reichen wollte, und er belohnt Pauls Opfer mit einem noch grösseren: er giebt Lilly frei und die Liebenden haben sich gefunden.

o o o o L O O O o o o o

ner von dem geplanten Einbruch. Die beiden Männer bereiten den
 Banditen einen gedehnten Empfang. Paul stürzt hervor, Werner
 schießt und trifft Paul. Dieser schuss aber wird ihr Glück, denn
 Werner hat verstanden, dass Lily nicht aus Liebe, sondern
 aus Dankbarkeit im ihre Hand reichen wollte, und er belohnt Paul
 Opfer mit einem noch größeren: er gibt Lily frei und die Lie-
 benden haben sich gefunden.

o o o o L 0 0 0 0 0 0 0 0

**A/s NORDISK
 FILMS-KOMPAGNI
 COPENHAGEN**

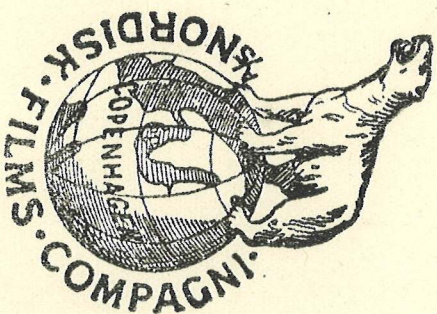
BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
 BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

NORDISK FILMS COMPANY

25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C.

LTD.

Telephone—City 172.

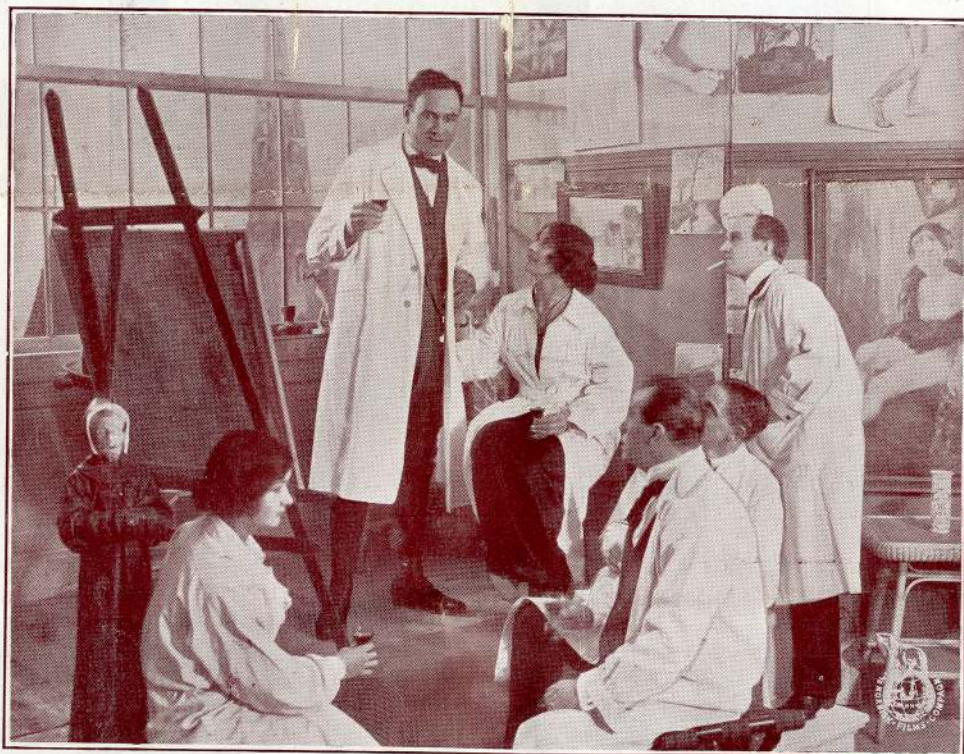
Telegrams—Norfilcom, Westrand London.

THE GOLDEN HEART

Released April 16th.

Length 2550 feet.

Celebrating a Festival in the School of Art.

NORDISK FILMS COMPANY, Ltd.,

25 Cecil Court, Charing Cross Road, London, W.C.

Telephone—City 172.

Telegrams—Norfilcom, Westrand London.

The Golden Heart.

A CHARMING STORY OF SELF-SACRIFICE

THIS STORY of a man's self-sacrifice is told with singular charm, and as it is surcharged with that sentiment that never makes an unresponsive appeal to the emotions of the picture-going public, it is sure of success wherever it may be exhibited. It has the hall mark of quality in every phase, and we can strongly recommend it as the best of all the features available on its release date.

Arthur Holt and Lillian Grant, two students at the School of Art, are obviously in love, with nothing apparently clouding their happiness. The day on which a festival is celebrated at the school, however, brings afterwards for Lillian a blow that threatens to alter the whole course of her future. Her father, David Grant, a banker, has suffered heavily through his speculations failing, and Lillian observes his worried demeanour, although he tries to pass it off with lame excuses. After she has retired, she has premonitions that all is not well, and finding her father in his library at an unwonted hour, peeps through the keyhole, to see him seal a letter and place it in a drawer, and then examine a revolver. As soon as he has left the room she enters, and noting the letter placed in the drawer is addressed to herself, she opens it, to read that her father is ruined and that he is no better than a thief, for he has made use of money entrusted to him by his old friend, Percy Werner. She immediately rushes after her father to arrest him from his avowed intention of paying his debt with his life, and he responds with spiritless obedience to her behest to face his troubles, for she will intercede with Mr. Werner on his behalf. Her interview next day with Werner required big courage, but she was successful, for while at first disinclined to cancel the debt, Werner at length

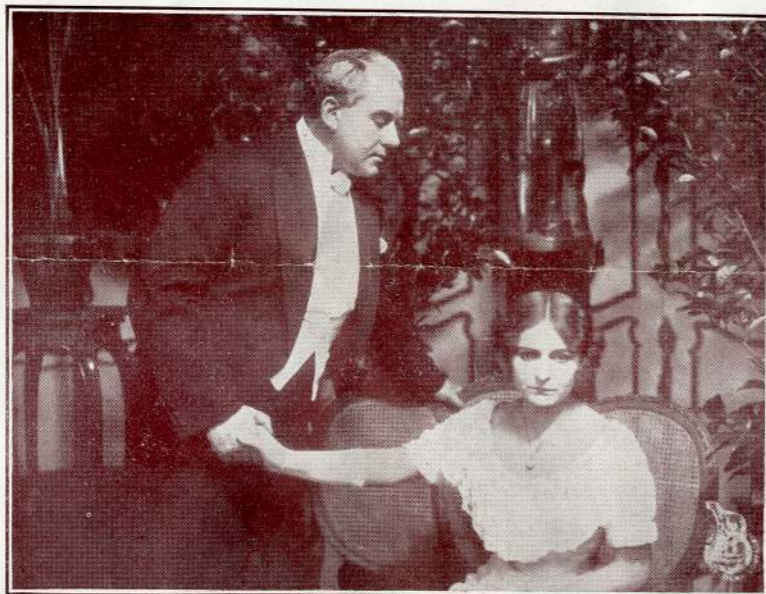
pens a note to Grant to the effect that, for the sake of their old friendship and his beautiful daughter, Grant is forgiven. Some time later, Werner issues invitations to an evening party, and Grant and Lillian, as well as Arthur Holt—who is himself indebted to Werner for help in an emergency—are included among the guests. Lillian is the guest of honour, and acknowledges Werner's many kindnesses by presenting him with the rose she is wearing when he requests it. This episode is seen by

Holt, and at the first opportunity he reproaches Lillian, leaving her abruptly before she can defend her action. Werner, meantime, has been closetted with Mr. Grant, and as the latter says he has no objection against Werner as his son-in-law, Werner seeks out Lillian and asks her to be his wife. She is dumbfounded for the moment, for she is in love with Holt and Holt with her, but, on the other hand, she cannot be blind to Werner's veneration of her, his kindness to her father, and the prospect of a luxurious home. She

stammers out that she would like a day to think over his request—and then hurries home with her father to dismal reflections. The following day Lillian calls at Holt's quarters. He is not there, and she waits. He comes in exhilarated by the news that he has just won a travelling scholarship, but finds that she does not join in his elation, and questioning her, is told that she cannot see him again, and for the time being she cannot tell him why. He is perplexed, for she leaves him with tears in her eyes, without a further word. The same evening a crowd of his fellow students swarm into his quarters to celebrate his success, and while they sing and dance and frolic, Holt periodically gazes at his watch—for he has overheard earlier in the day, while sketching in the open, three rough-looking men dis-

cussing plans for burglariously entering Werner's mansion. Shortly before the time these men are due at Werner's house, Holt, excusing himself to his gay company, starts off through the heavily falling snow to warn Werner. Holt, unseen by them, sees Lillian and her father leave Werner's house, and then enters himself. Before he can explain matters, Werner leaves the room for a moment, and Holt sees a framed portrait of Lillian on the library table. All at once he understands what she meant earlier in the day, and roused to jealousy by her apparent perfidy, he smashes the portrait beneath his heel, then adjourns to the hall with the

servants awaiting the burglars, armed with revolvers. An entry is forced to the house by the three ruffians, when the lights are suddenly turned on and the three men are held up, although in a scuffle before the police arrive, Holt is seriously injured. The burglars are marched off in custody and Holt is conveyed to hospital. Lillian, meantime, is ignorant of Holt's predicament, and not until he has recovered does she learn the true facts—through a newspaper, which makes the statement that he is going away for several years. Lillian points this out, with a big effort to hide her emotion, to Werner, to whom she is now

THE MOMENTOUS QUESTION: LOVE OR DUTY?

RE-UNITED THROUGH ANOTHER'S SELF-SACRIFICE.

ostensible object of leaving the house immediately he has explained his mission to the owner. Werner is perplexed when he finds Holt missing from the room in which he left him, and the smashed portrait on the floor, but before he can ascertain the cause, Holt hurriedly whispers the reason for his call, for he has observed three figures stealthily crossing the grounds of the mansion, and there is no time to waste in preparing to defend Werner's possessions. The police are communicated with by telephone, and all the lights in the house are extinguished, Werner, Holt and the

engaged to be married. When she is asked what her interest in Holt is, she makes the simple confession that she loves him, and Werner understands. With the generosity of a golden heart, he accompanies Lillian to Holt's lodgings just as Holt is bidding a sad farewell to his friends. He manages to clear the room of all save Lillian, Holt and himself, and then going up to the younger man, silently presses his hand, and leaves Lillian and Holt together with their new found happiness.

Length 2550 ft.

Released APRIL 16th.

Code Word—"HEART."

L'OR ET NOTRE COEUR.

Le banquier Grandet est assis dans son cabinet de travail. Son front est soucieux. Des spéculations malheureuses l'ont mis à deux pas de la faillite, plus près même. Un ami de jeunesse, le fabricant Vernon a, il y a de nombreuses années, déposé 50000 francs chez le banquier Grandet qui a partout la réputation d'un homme absolument honnête.

Il se montre maintenant que cet argent aussi est passé dans ses spéculations. Il cherche un moyen d'en sortir. S'il hésite à le suivre c'est seulement à cause de sa fille unique Lili.

Justement elle revient de l'école de peinture, et voit la mine sombre de son père. En peu de mots il lui raconte le malheur terrible qui le frappe. Il est ruiné. Elle cherche à le consoler, mais en vain, car il ne lui a pas raconté le pire. Il n'a pas dit qu'il était un filou qui avait risqué la prison, mais sa résolution est prise. Pour sa fille il m'urra. Pour elle seule il avouera sa faute, mais elle ne le verra pas traîné son nom devant les tribunaux.

Le même soir Lili se glisse hors de sa chambre. Elle éprouve un terrible pressentiment qui ne lui laisse pas de repos. Elle s'arrête devant la porte de la chambre de son père, et regarde par le trou de la serrure, elle le voit cacheter une lettre qu'il place dans un tiroir. Puis il entre dans sa chambre à coucher. Elle se précipite, prend la lettre et lit:

Ma chère enfant,

Tu sais que je suis ruiné, mais ce que tu ignores, c'est que, dans l'espoir de sauver la situation, j'ai dépensé 50.000 francs déposés chez moi par un ami de ma jeunesse M. Vernon, fabricant. Comprends-tu bien, ton père est un escroc. Quand tu recevras cette lettre, je ne serai plus de ce monde. Que Dieu te protège mon enfant, et pardonne à

ton malheureux

Père.

Aussitôt qu'elle a lu ces lignes, elle comprend l'intention de son père. Au dernier moment elle se précipite vers lui

qui déjà a dirigé le revolver contre sa tempe. Elle réussit à le faire renoncer à son projet en lui promettant d'aller le lendemain parler avec Vernon.

Vernon a la réputation dans le cercle des jeunes artistes d'être un homme bienfaisant. Quand Lili le lendemain se rend au bureau de Vernon elle rencontre dans l'antichambre son bon ami et camarade de l'école de peinture Paul.

L'entretien entre Lily et le fabricant Vernon est d'une nature très sérieuse; naturellement Vernon est bouleversé d'apprendre que son argent est perdu, mais à mesure qu'il découvre la beauté et le charme de Lili, son coeur s'attendrit, et à la fin de l'entretien il remet à Lili une lettre qui se termine par ces mots: "Pour notre vieille amitié et pour ta charmante fille tout doit être oublié."

Un nouveau temps commence pour le banquier ruiné. Il veut se relever, et il trouve un collaborateur excellent en Lili. Le hasard a rapproché davantage Lili et Paul. Ils ne sont plus maintenant que bons camarades.

Cependant Vernon a renoué des relations avec son vieil ami Grandet. La raison n'est pas difficile à comprendre. Elle s'appelle Lili. Un jour il la demande en mariage. Elle lui demande un jour de réflexion, mais après ce délai elle a pris sa décision: elle comprend qu'elle a une grande dette de reconnaissance envers cet homme qui demande sa main, et accepte sa demande.

Le même jour elle fait une visite à Paul pour prendre congé de lui. Elle lui dit qu'ils doivent se séparer. Paul est inconsolable. Il erre dans les rues de la ville. Le hasard lui fait surprendre une conversation entre trois bandits qui forment le plan de cambrioler le même soir la villa de Vernon.

Paul se demande s'il doit l'avertir. Vernon est en effet son rival victorieux. Cependant le bon l'emporte en lui, et il informe Vernon du projet des bandits. Les deux hommes se préparent à les recevoir. Paul se précipite vers eux. Vernon dans son trouble n'a pas la main sûre, et tire un coup de revolver qui atteint Paul. Ce malheur décide du bonheur de Lili et de Paul, car Vernon qui comprend que Lili se donne à lui non par amour mais par reconnaissance, se décide à récompenser ce sacrifice. Il délie Lili de sa promesse.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

Paul se demande a'li doit l'avertir. Vernon est en effet son ri-
 valse victorieux. Cependant le bon l'emporte en lui, et il in-
 forme Vernon du projet des bandits. Les deux hommes se préparent
 à les recevoir. Paul se précipite vers eux. Vernon dans son trouble
 n'a pas la main sûre, et tire un coup de revolver qui atteint
 Paul. Ce malheur décide du bonheur de lili et de Paul. Ver-
 non qui comprend que lili se donne à lui non par amour mais par
 reconnaissance, se décide à récompenser sa sacrifice. Il décide
 lili de sa promesse.

-----o o o o o-----

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

